

Логвиненко О.Л.

студент;

Соболь Д.В.

студент,

Науковий керівник: Сміліченко Я.Б.

старший викладач,

Херсонський навчально-науковий інститут

Національного університету кораблебудування

імені адмірала Макарова

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

XXI сторіччя – визначається таким фактом як інформатизація суспільства, визначальною властивістю якого є трансформація інформації в єдиний виробничий ресурс. Тому фахова підготовка спеціалістів, їх інформаційна культура й спеціальна готовність до застосування інформаційних технологій потребують своєї уваги та являють собою гарантію уведення новітніх інформаційних технологій в навчальному процесі. Уведення сучасних інформаційних технологій забезпечують покращання навчально-виховного процесу, доступність освіти, навчання молоді генерації до життєдіяльності в інформаційному товаристві. Бурхливий зріст інформаційних технологій, впровадження їх у різні види діяльності потребують нових підходів до їхнього вжитку та вдосконалення, збільшення ефективності академічного процесу.

Вивчення останніх розвідок, яке здійснювалось вченими в галузі підняття ефективності навчального процесу на ґрунті вживання інформаційних технологій демонструє, що це питання завжди буде актуальним та безперервно буде удосконалюватися в зв'язку зі жвавим розвитком інформаційних технологій. Питанням інформатизації освіти займалися В. Биков, Р. Гуревич, М. Жалдак, І. Захарова, Ю. Машбиць, Н. Морзе, Є. Полат, С. Сисоєва, І. Роберт та ін.

На думку В. Бикова, «Інформатизація освіти – це сукупність взаємопов'язаних організаційно-правових, соціально-економічних, навчально-методичних, науково-технічних, виробничих та управлінських процесів, спрямованих на задоволення інформаційних, обчислювальних і телекомунікаційних потреб учасників навчально-виховного процесу, а також тих, хто цим процесом керує та його забезпечує» [1, с. 140]. Базовим підґрунтям інформаційних технологій бувають програмно-технічні прийоми, що вживають належні програмні продукти. Інформаційні технології можуть вирішувати проблеми навчання фаховому спілкуванню, активізувати академічний процес за рахунок збільшення ритму, індивідуалізації навчання, моделювання різних ситуацій, зростання активного часу того, хто вчиться, підвищення дидактичних матеріалів.

Р. Гуревич, М. Кадемія та М. Козяр у своїй монографії виділяють такі переваги застосування інформаційних технологій у освітньому процесі:

- «організація пізнавальної діяльності шляхом моделювання;
- імітація типових ситуацій професійного спілкування за допомогою мультимедіа;
- застосування одержаних знань в нових ситуаціях;
- ефективність тренування знань і вмінь, що засвоюються;
- автоматизований контроль результатів навчання;
- здатність здійснювати зворотний зв'язок;
- розвиток творчого мислення;
- можливості об'єднання в навчальних програмах візуальної та звукової форм» [2, с. 54].

Уведення інформаційних технологій в навчальний процес, завбачає їх застосовування під час вивчення навчальних дисциплін. Як доводять наукові дослідження вчених, завдяки інформаційним технологіям набагато покращується керування навчальним процесом, удосконалюється його педагогічна ефективність.

Застосовування інформаційних технологій в освіті вимагає ґрунтовної комп'ютерної підготовки, що містить в собі вагомий мотиваційний складник. Комп'ютер пропонує педагогам вищої освіти перспективу втілювати індивідуалізацію та диференціацію у навчальний процес. Сам же комп'ютер являє собою у вигляді незалежного інструктора-машини. Більше того, комп'ютер гарантує збереження особистих даних, користувач має перспективу бачити особисті помилки, виконувати належне їх коректування, бачити власні результати.

Зважаючи те, що сьогодні розробляються та всебічно вживаються мультимедійні програмно-педагогічні матеріали на будь-яких етапах занять, розкривається перспектива їх використання під час проведення аудиторних занять, додаткових занять, для самостійної роботи.

На підґрунті вищевказаного та належних наукових розвідок можна виокремити подальші позитивні фактори інформаційних технологій, що підвищують ефективність отриманих знань у здобувачів:

1. «Індивідуалізація та диференціація навчання.
2. Підвищення активності.
3. Допомогають інтенсифікувати навчальний процес.
4. Підвищення мотивації навчання.
5. Створює умови для самостійної роботи.
6. Сприяє формуванню самооцінки в учнів (студентів).
7. Створює комфортне середовище навчання» [2, с. 55–56].

Застосування засобів зв'язку(електронна пошта, глобальна, регіональна й локальна мережа) встановлює для навчання перспективу реалізовувати на думку:

– «оперативне передавання на відстані інформації будь-якого обсягу і виду;

– інтерактивний, оперативний зв'язок;
– доступ до різноманітних джерел інформації;
– організацію спільних телекомунікаційних проєктів;
– спілкування та обговорення проблем, участь у телеконференціях, Вебінарах, чатах, форумах, блогах та ін. [2, с. 59].

На даний час в навчальному процесі часто вживають розмаїті програмні комплекси, і теж більш складні – вузькоспеціалізовані, але й вони не задовольняють усіх вимог викладачів, тому з'являється необхідність у виробленні та пристосуванні особистих програмно-педагогічних матеріалів. Розвиток мережних технологій надає колосальні

перспективи доступу до грандіозних об'ємів інформації, збереження та передавання її.

Список використаних джерел:

1. Биков В.Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти: монографія. – К., 2009. – 684 с.
2. Гуревич Р.С. Інформаційно-комунікаційні технології в професійній освіті майбутніх фахівців. – Львів, 2012. – 502 с.